

Millaisesta Jeesuksesta olet kuullut -tahdotko kohdata Hänet?

Mefiboset -Kuninkaan pöytään kutsuttu rampa

Mefiboset oli kuningas Saulin pojan Joonatanin poika. Raamattu kertoo koskettavasti hänen rampautumisestaan. Mefiboset oli viiden vuoden vanha, kun hänen isoisänsä Saul ja isänsä Joonatan saivat surmansa taistelussa. Lastenhoitaja oli paetessaan hätääntyneenä pudottanut Mefibosetin, joka sen seurauksena jäi rammaksi. (2 Sam. 4: 4)

Kun Daavid vuosien perästä oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, hän tahtoi tehdä laupeuden häntä vainonneen Saulin suvun jäsenelle. Vain Joonatanin nyt jo aikuinen poika Mefiboset oli jäljellä.

Paikka, josta Mefiboset haettiin oli nimeltään Loodebar. Se tarkoittaa tyhjyyden paikkaa, autiomaata. Mefiboset lankeaa kasvoilleen kuningas Daavidin edessä sanoen: ”Tässä on palvelijasi”. Hän saa kuulla: ”Älä pelkää, sillä minä teen sinulle laupeuden...”

On koskettavaa lukea, että Mefiboset käyttää omasta tilastaan ilmaisua kuin ”koiranraato”. Kun Daavid oli säästänyt häntä vainonneen ja takaa ajaneen kuningas Saulin hengen Een-Gedin luolassa, hän käytti juuri tuota sanaa itsestään. Daavid oli sanonut: ”Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua!”

Epäilemättä Mefiboset oli kuullut, että kuningas Daavid oli surmaamisen sijasta tehnyt jo kerran laupeuden hänen suvulleen ja tahtoi yhä tehdä laupeuden ilman minkäänlaisia Mefibosetin omia ansioita.

Myös Jeesus tekee kuningas Daavidin tavoin laupeuden meille oman ansionsa perusteella, ei meidän ansiomme mukaan.

Mefiboset jäi rammaksi, mutta hän asui nyt Jerusalemissa, söi kuninkaan pöydässä ja omisti koko isänsä suvun perinnön. Tästä kerrotaan 2 Sam. 9 luvussa.

Jeesus sanoo: ”Minä olen elämän leipä.” ”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys”.

Daavidin Poika kutsuu Bartimeusta

Mark.10:

46-52: Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuraamana, istui sokea kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä. Ja kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua." Ja monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua." Silloin Jeesus seisahtui ja sanoi: "Kutsukaa hänet tänne." Ja he kutsuivat sokean, sanoen hänelle: "Ole turvallisella mielellä, nouse; hän kutsuu sinua." Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö. Ja Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin sokea sanoi hänelle: "Rabhuuni, että saisin näköni jälleen." Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun uskosi on sinut pelastanut." Ja kohta hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä.

Daavidin sukuista Messiasta odotettiin kovasti. Useat psalmit, 1. Mooseksen kirja, 2. Samuelin kirja, 1. Aikakirja, Miika, Jesaja, Jeremia ja Hesekiel viittaavat tähän.

Pelastus ei Daavidin sukuisten kuningasten aikana täyttynyt, vaan katseet olivat tulevassa pelastajassa, joka olisi täydellinen ja uusi Daavid, häntä monin verroin korkeampi.

Myös evankelistojen esittämien sukuluetteloiden tarkoituksena on osoittaa, että Jeesuksessa täyttyivät ennustukset Daavidin sukuisesta pelastajasta.

Bartimeus oli viettänyt aikaa tien vieressä päällysvaippaan kääriytyneenä. Hän oli kuunnellut tarkkaavaisesti ihmisten keskusteluja. Hän kutsui tässä Markuksen välittämässä raamatunpaikassa Jeesusta kahdesti Daavidin Pojaksi. Tämä ilmaisee, että Bartimeus uskoo, että Jeesus oli luvattu Messias. Hän juuri on se, mihin pyhät kirjoitukset ovat osoittaneet ja sukupolvien toivo kohdistuu.

Toinen Jeesukseen kohdistettu puhuttelunimi oli ”rabbuuni”. Tämä sana ilmaisee Jeesuksen tehtävän olla opettajana, joka on erilainen kuin fariseukset ja saddukeukset. Jeesus on opettajanakin läheinen ja rakastava. Hän ymmärtää, mitä ihmisessä on. Hän ymmärtää, mitä kukin tarvitsee. Hän opettaa niin kuin oikein on. Hänen suussaan on Taivaallisen Isän sanoja.

Bartimeus toistaa kahdesti syvältä tulevan rukouksen ja pyynnön: ”Armahda minua”. Tämä on pyyntö, joka osoitetaan Jumalalle. Vain Hänellä on lupa armahtaa ihminen. Bartimeus oli syvällisesti omaksunut Jeesuksen, Messiaan, tehtävän Pelastajana ja Armahtajana.

Jeesus sanoi: ”Kutsukaa hänet tänne”. Opetuslapset sanoivat Bartimeukselle: ”...hän kutsuu sinua”. Tässä lyhyessä kirjoituksessa toistuu kahdesti ilmoitus siitä, että Jeesus on henkilökohtaisesti kutsumassa luokseen. Henkilökohtainen kutsu ja kohtaaminen on aivan jotain muuta kuin etäältä asioiden kuuleminen. Se on enemmän kuin asioiden oikein ymmärtäminen. Ihmiselle ei ole mitään suurempaa kuin se, että hän saa kohdata Jumalan.

Jeesus puhutteli Bartimeusta ja sanoi: ”Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?” Tähän mennessä Bartimeus oli jo puhutellut Jeesusta sanoilla, jotka ilmaisevat uskoa Messiaaseen ja Armahtajaan. Hän on tunnustanut uskonsa Jeesukselle. Nyt Bartimeus tuo Jeesuksen eteen kipeimmän ongelmansa, näön menetyksen: ”...että saisin näköni jälleen.”

Juuri näin me saamme menetellä. Saamme tuoda kaikki asiamme Jeesuksen eteen. Vieläpä voimme tehdä sen turvallisesti, kuten tässä raamatunpaikassa myös sanottiin. ”Ole turvallisella mielellä.”

Jeesuksen vastaus kertoo, että hän näki Bartimeuksen uskon. Hän vastasi ensin hänen uskonsa ilmauksiin sanoen: ”Mene, uskosi on sinut pelastanut”. Bartimeuksen usko näki jo Vanhan testamentin kautta Messiaan ja Armahtajan. Me tiedämme jo täydellisemmin, miten Jeesuksen pelastusteko täyttyi. Jeesus kuoli ristinkuoleman tähtemme. Saamme syntimme anteeksi ja täyden puhdistuksen Hänen pyhässä sovintoveressään. On suurinta mitä voi ihmiselle tapahtua, kun Jeesus julistaa: ”Uskosi on sinut pelastanut.”

Kohta Bartimeus sai näkönsä ja seurasi Jeesusta tiellä. Alussa Bartimeus oli tien vieressä. Nyt hän kulki tiellä. Kristityt ovat aidosti tien kulkijoita. Jeesus itse on Tie ja Totuus ja Elämä. Tämä tie vie perille kirkkauteen.

Mefiboset ja Bartimeus

Mefiboset oli Joonatanin poika. Bartimeus oli Timeuksen poika. Timeus tarkoittaa ”kunnioitettu, arvossapidetty”.

He olivat kuitenkin joutuneet syrjään arvostetusta suvustaan ja perinnöstään. He olivat molemmat vaurioituneet, vammautuneet. Myöskään Bartimeus ei ollut syntymästään saakka sokea. Jotain tämän kaltaista on käynyt ihmisen suvulle, meille kaikille. Olemme joutuneet irti elävän Jumalan yhteydestä.

Mefiboset oli kuullut kuningas Daavidista, mutta ei ollut häntä henkilökohtaisesti kohdannut. Bartimeus oli kuullut Daavidin sukuisesta Messiaasta, mutta ei ollut häntä kohdannut. Uskon, että Mefibosetille armahdus ja kutsu kuninkaan pöytään tulivat yllätyksenä. Bartimeus sen sijaan oli laittanut kaiken toivonsa Jeesuksen kohtaamiseen.

Kuitenkaan emme tiedä mitään Mefibosetin salaisesta ikävästä ja kaipuusta saada kohdata hänet, jota hänen oma isänsä oli rakastanut ja arvostanut. Ehkä hän salaa kaipasi kohdata hänet, joka oli osoittanut niin käsittämätöntä laupeutta hänen isoisälleen, kuningas Saulille.

Ihminen on kuin orpo ennen yhteyttä elävään Jumalaan. Hän on kuin sokea tai kuin nälkäinen ja janoinen ollessaan vailla kuninkaan pöydän anteja. Olennaista on varmasti se, että uskova saa aterioita ja vaeltaa Jeesuksen seurassa ja juurtua Häneen ja Jumalan sanaan.

Tärkeistä asioista on aina kerrottu eteenpäin

Luukkaan Evankeliumin alku on puhutteleva. Luuk.1: 1-4: *Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin nähneet ja olleet sanan palvelijoita, niin olen minäkin tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne sinulle, korkearvoinen Teofilus, että oppisit tuntemaan, kuinka varmoja ne asiat ovat, jotka sinulle on opetettu.*

Apostolit olivat Jeesuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen todistajia. Pietari sanoo ensimmäisessä helluntain jälkeisessä puheessaan, että Jeesuksessa Kristuksessa täytyi se, minkä Jumala on ilmoittanut kaikkien profeettain suulla, että nimittäin hänen Voideltunsa piti kärsimän. (Apt. 3: 18)

1 Piet. 2: 24-25:

joka ”itse kantoi meidän syntimme” ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen ”haavainsa kautta te olette parautetut”. Sillä te olitte ”eksyksissä niinkuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.

Näemme miten apostoli Pietari liittää sanomansa useaan Vanhan testamentin kirjoitukseen. Kutsu parannuksen tekemiseen ja evankeliumin vastaanottamiseen on selkeä, rakkaudellinen ja lähelle tuleva.

Juuri sinulle kuuluu tämä sama kutsu.

Jeesuksen ristin sovitustyö tarjoaa armon, anteeksiannon synneistä. Vain tämän ilmaisen lahjan vastaanottaneella on yhteys Taivaalliseen Isään ja Pyhän Hengen osallisuus elämässä.

Jälkipohdintaa

Liberaaliteologia ehkä riisuisi tuon kirjoitukseni kaikesta ylikuonnollisesta. Samoin se ei useissa tapauksissa hyväksyisi Jeesuksen ristinkuoleman uhriluonnetta, vaan selittäisi sen ainoastaan rakkauden ilmaisuksi.

Äärikarismaattisuus taas korostaisi paranemisihmettä ja selittäisi myös ristinkuoleman tuovan parantumisen sille, joka ottaa sen riittäväällä uskolla vastaan. Samoin yltäkylläisyys ja kuninkaan pöydässä ateriointi voitaisiin selittää ajallisen siunauksen omistamisena.

Itse tahdon painottaa sitä, että Vt:n kirjoitukset kävivät toteen Jeesuksessa. ”Voidellun” oli määrä kärsiä, ja kärsiä juuri verinen ristinkuolema. Hänen ansioillaan laupeus, armo ja yhteys taivaalliseen Isään astuvat voimaan. Tämä laupeus kohdistui viholliseen (Saul), rampaan ja sokeaan. Kun olemme vielä Jumalan vihollisia, tai emme itse pääse kulkemaan pois elämämme autiomaasta, tai emme näe taivaallisia, silloin Jumala rientää avuksemme. Kristus kuoli puolestamme oikeaan aikaan, ja Pyhä Henki kutsuu meitä elävän Jumalan yhteyteen, ja elämään Jumalan omina. Tärkein paraneminen tapahtuu jo Jumalan lapseksi ja Jeesuksen opetuslapseksi pääsemisessä, ja iankaikkisen elämän osallisuudessa.

Kuinka paljon merkitseekään se, mitä olemme kuulleet ja oppineet Jeesuksesta. Moni voi tulla uskoonkin kuin ”väärässä paikassa”. Pohjimmiltaan hän sydämessään kohtasi kuitenkin todellisen Jeesuksen, johon

oli kiinnittänyt kaipuunsa ja toiveensa, ja josta hänelle oli opetettu kenties jo lapsena. Usein tunnemme Jeesuksen kuin kaukaa ennen varsinaista kohtaamista.

Ceta Lehtniemi

Lähteet:

Raamattu 1933/38

Heikki Palvan Raamattutietosanakirjasta tarkistettu ”Daavidin Poika”.